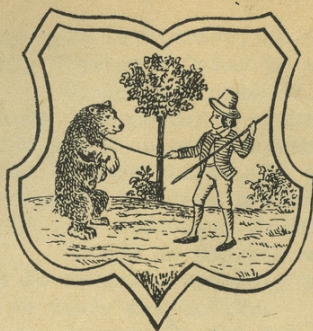

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - roč.V.-č.13.

Vysoké n. Jiz.22.12.1972.

Nová koledu z Vysocka.
1972 - Vl.P.

1. Milej pane Mikuláši
moc Tebe prosím
ať to kabatiště na zip
nosit nemusím.
Bejvalo mi dycky líp,
než sem zpřesápal ten zip,
dej mi raděj knoflíky
pro štěstí všeliký.
2. Vašek volá:Cecilie
chraň mi nevěstu-
ať jí černý kočiště
nelítá přes cestu.
Div mi serce nepukne,
že nosí mini-sukně
ani,že to důče zlatý
nemá dukáty.
3. Ach ty panno Kateřino,
patronko naše,
dej nám hojnost vitaminů,
ovesný kaše.
Máme rači kyselo,
po tom je nám veselo,
i když houbištat nám léto
málo naselo.
4. Ó ty Jene z Nepomuku
nasyp nám perník,
ať čert nevztahuje ruku
na náš "Větrník".
Přej nám štěstí nejvíce,
ať každého měsíce
přibude nám abonentů
na dva tisíce!

Vánoční zvyky u nás.

To,co dělá české vánoce českými vánocemi,je především krajová a národní tradice.

Dlouhé zimní večery,venku sníh,chaloupka někdy až po střechu sněhem zavátá, ticho,klid,mír,obloha plná hvězdiček.....a druhý den černo,tma,obloha šedivá a vítr-meluzina v kamnech hvízdá,metelice se přizhene,venku čina,že není " sjeta znát".Tak to bývá u nás na horách,na Vysocku kolem vánoc.Vánoce jsou svátky radosti a lidé z generace na generaci vytvářeli plno zvyků a pověr.Celý prosinec byl tímto kouzlem opředen.

Chodily Barborky,Mikuláš s čertem a andělem,Lucie a Štědrá bába.Sledujeme-li vánoční zvyky a pověry,měly pomoci lidem k lepšímu životytí,k získání peněz a mladým dívkám k milému nebo ženichovi.

Třešnové větvičky si důčata natrhala na sv. Barboru,dala je do vody,aby v teple rozkvetly do štědrého dne.Které dívky se květy rozvily,znamenalo to,že se do roka vdá.

Před štědrým dnem ta noc se jmenovala " dlouhá".Za dávných časů se předlo tu noc až do půlnoci a potom se slavila tak zv. " rozchodnice".Upekly se sejkory,uvařily chlupaté knedlíky zvané kladiva,a pak se už nejedlo až do štědrovečerní večeře,aby se vidělo zlaté prasátko.

Všude se pekly koláče.V chalupách bývaly chlebové pece.Zkušenost s pečením byla moc malá,kvasnice jen tekuté,přívovarské a tak býval " kumšt " upéci podařené koláče.Skoro všechny naše krásné podkrkonošské koledy zpívají o vánočním pečení koláčů,

co to bylo za starost, jak to vypadalo a jaké historky se okolo zběhly a nakonec se upekly "brusy". Ovšem to měli často na svědomí "brusaři".

Brusař byl panák v životní velikosti z hadrů. V kapse měl posměšné říkání na sousedy a sousedky i příhody, které se za celý rok v obci sběhly. Kde se právě pekly koláče, panák se nepozorovaně postavil na dveře. Když byl objeven, snažili se postižení rychle brusaře zbavit, ale zvědavost přecházel dlouhé veršování byla silnější a než to "přeříkali", koláče překynuly nebo se spálily, často se udělal "brus". Panák se podstrčil zase sousedovi. Tento zvyk se udržoval hlavně ve Tříči a Staré Vsi.

Koláčů se napeklo mnoho, třeba i z 21 kg mouky v jedné rodině. Rovnaly se po půdách do truhel a vydržely až do Hromnic. Podle potřeby se rozpékaly v troubě a jedly. Nic se nikdy nevyhodilo.

Samotný Štědrý den byl dnem nejtajemnějším a proto v ten den bylo nejvíce zvyků a pověr. Hned z rána se dávalo pozor kdo přijde první do stavení. Když muž, byli ten rok v chlévě sami bejčkové, když žena, tak byly očekávány jalovičky.

Při štědrovečerní večeři, kdy umytá a ustrojená rodina zasedla společně ke stolu a rozsvítila se lampička u Betléma, dávalo se pozor, aby stín hlavy nikoho z rodiny nepadal na dveře, to by ten člověk do roka jistě zemřel. U nás na horách se večeríval hubník, jahelná kaše, nebo jahelník se švestkami, aby se celý rok držely peníze. Mince nebo bankovky se dávaly pod talíře při večeři z téhož důvodu.

Dobytku do chléva se nosil krajíc chleba, aby dával větší užitek, ke stromům se sypaly drobečky od večeře. Stromček se začal na našich horách zdobit ku konci 80tých let min. století. Do té doby nadílela Štědrá bába. Žena ustrojená jako každá jiná horačka, na zádech nůši, přicházela z večera a podílela děti oříšky, jablíčky, někdy i menším potřebným dárkem.

A mládež čarovala! Házelo se botou, pantoflem nebo bačkorou směrem ke dveřím: měřila-li špička ven, děvče nebo chlapec šel do roka z domu. Děvčata trásla bezem z říkáním: "třesu, třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes!". Nebo milý byl ten, kde po večeři uviděla na nebi první hvězdičku. Z kůlny se potmě přinesla v zástěře polínka a na světle spočítala - sudý počet znamenal, že se do roka vdá, lichý opačně. Krájela se jablíčka - hvězdička znamenala zdraví, spokojenost, křížek - smrt. Jindy se jablko velmi opatrně oloupalo, dlouhá slupka se hodila na stůl a jaké písmeno vykreslila, tak začínalo jméno budoucího ženicha.

Na štědrý večer ponocný troubil každou hodinu až do půlnoci, chodil se psem, v kožichu, s lucernou a halapartnou nebo vysokou holí. I půlnoční mše - nejslavnější v roce, bývala záminkou k pověrám a zvykům. Při "gloria" nebo pozdvihování se lovil v kapse jeden ze tří lístečků, kde bylo jméno chlapce. Který lísteček se do ruky vzal, ten chlapec byl milý nebo obráceně, když chlapec držel lístek s jménem dívčím.

Čarovalo se ještě na Tři krále, kdy kluci ustrojení chodily kolědou s černým pozadu. Ten den se lilo olovo. Dle ulitého tvaru se usuzovalo na příští osud člověka. Na umyvadlo se daly na vodu skořápky od ořechů, do nich malé nedopalky svíček, a jak skořápka plula a svíčka dlouho hořela, z toho se také hádal osud pro příští rok.

Na Hromnice 2. února se ukládal betlém, aby nezůstal přes Hromnice stát. Věřilo se, že jinak by hospodyně nenesly nebo zanášely slepice.

Tímto dnem se také skončilo období vánočních svátků obetkané kouzlem a atmosférou, která jindy v roce je neopakovatelná.

Františka Jandová.

Strnádek a jeho "Buď fit".

Soused Strnádek slavil 7. prosince narozeniny. Vždy říkával, že narodit se sedmého a k tomu ještě v pátek na Ambrože, pár dnů před Štědrým dnem je jeho životní smůla.

Letošní jeho narozeniny říkal, že jsou jeho nejšťastnějším dnem v životě, neboť dostal od dcery a zetě nový televizor, což nikdy nečekal. Proto tak nadšeně vykládal sousedovi "arskymu": "Víš, voni takle ti hodně starý lidi říkají, že je lepší nebejt, že v Semilech v krematoriu tůze pěkně spalujou a ještě u toho jednomu zazpívají. Ale já se tejdě na tom světě docela ani trochu nemerzím, protože naše Machče je přehodný důce a zeták taky není skerblik. Já u toho televizoru vyderším celej den až do noci a poslouchám všecko, pohádky vo Rumcajz, pak toho Filipesa, cvičím a dělám dřepy až si tuhle máma myslela, že prej sem jako jankovitá kobyla a čert čertouskej, že byl toho televizoru do baráku dlužnej, protože eletrický hodiny se točej jako blázen. Já ji nechám, ať si

mektá, ale já podle toho Štercla v televizi sem člověče " fit ".

Farskej poslouchal s voteuřenou hubou, zaviděl sousedovi a říká : " To máš holt za to, žeš jim přihajcoval v letě na auták a voni na tom stejně ještě vydělali hromadu korun, protože to máš jak pišou taky dárek k Vánocům ".

" To máš fuk " povídá Sternádek a pokračuje : " Hlauni je, že už mám taky televizi, že sem už intelikent a začínám rozumět taky kopaný a hokeji. To se přiď pokoukat a poposlouchat, až bude Jihlava proti Kladnu, protože to je takovej fofer, že u toho už křičím a pomáhám vojákům, hlauně nákem Holikum i když voni tý kladenáci jak maj na persou takovou tetku a říkaj tomu Poldi, voni ti maj v útoku vopraudovskýho Hraběte a tak sem si myslel, jestli to nebi třeba Harrach z Branný, kerej možná po válce utek na Kladno a tejdě tam hraje hokej. Taky by to moh bejt mladej Harrach, to si eště musím zjistit, proč nechávaj hrát šlechtice v útoku. A víš, kdo hraje za Litvínov ? Tam hraje vnuk vysockýho kováře Kaštáka a jmenuje se po tátoji Olda. Jen mně bylo strašně dluhý, kde se to ten hoch naučil, to spíš kdyby jezdil na skich, když, pochází z hor ".

Jednoho dne se oba sousedé dle dřívější umluvy vypravili do háje na mech k jesličkám a oba měli už v létě vyhládnuté dva smrčky, jen je podržnout. Sternádek i v háji se těší domu na televizi a zase vykládá : " Víš, to musíš bejt fit jako já, to je tejdě strašně v modě a proto já sem porad fit na všecko i k mámě. Ráno začínám knajpovat, jako bejvalej ropratickej řidicí Martinec. Každý ráno, když je eště tma, lítám bosu vokolo baráku i v mrazu a já ti nevím co je to rýma a kašel. Proto von neboždik Martinec eště v sedumdesáti jezdil na Vysokej do hospody na kole a eště při tom kouřil viržinko, když jel s kopce. Ten už byl vlastně tenkrát " fit ".

Sternádek zbafal fajfku a pokračoval : " Tak letos na Vánoce a na Silvestra se nikam nejde, koupím si piviště domu, pak asi liter rumu na krok a bude se poslouchat televize. Je, abych eště nezapomněl, já ti člověče na stará kolena umim už dvě řeči a to česky a slovensky a pak eště znám ten kerkonošskej viadukt, nebo jak tomu říkaj. Já se ve stáří po druhý narodil a dneska se určitě s každým Slovákem dohodnu ". A aby Farskýho přesvědčil spustil : " hej, ako se páči soudruh Farský ? "

A Farskej, když přišel domů, vykládal manželce : " Umí se to holt někdo narodit, jako tuhle Sternádek. Von se mizera narodí pár dnů před vánocema, dostane vod círy televizi, tejdě už umí dvě řeči, rozumí kopaný a hokeji, von je holt Sternádek " fit ". Nedá se nic dělat, tuhle televizi musím mít, kdybych měl prodat kozu ".

Brzy po Novém roce vzpomněla i dcera souseda Farskýho na tátu a mámu a když se dozvěděli, že u Sternádku je televize, tak to prej u Farskejch bude taky. Farskýho nebylo asi týden vidět a když přišel Sternádek vokukovat jeho televizi, spustil na něho Farskejch : " čo robiš kamarád, že sa ani vinka nenapiješ ? " eď zas koukal s voteuřenou hubou Sternádek a povídá : " Tejdě sme teda voba dva vohromní intelektenti, tejdě sme voba dva fit, protože známe už každé dvě řeči - zkrátka sme fit ! "

Josef Ďoubalík.

Předvánoční rozjímání.

A bylo Martina ! Nepřijel sice na bílém koni, měl letos zpoždění - možná právě díky přetechnizované době. Ale druhý den bylo bílo.

Před léty býval sníh už před Martinem a vytrvale ho přibývalo. Z této bílé nádhery měly radost především děti. Jednak to byl impuls k novým hrám, dovádění a i sportování a jednak představa vánoc. Tyto jsou snad nejkrásnějšími svátky v roce ! Řeknete " Vánoce " a okamžitě se vám vybaví zvláštní vůně kuchyně, kde se peče cukroví, posvátne se zadělává na vánočku - i když dnes už se nemusí chodit s putnou pro kvasnice, peče se hubník a jablkový závin, vraždí se kapr, který pak je ozdobou štedrovečerního stolu, ale i jeho pochoutkou. Okrasou pak celé této zvláštní posvátné chvíle svatvečera je ozdobený a zářící vánoční strom, pod kterým se stkví dárky, i když třeba každý rok stejné pro určité členy rodiny, přece z nich každý má radost. A ta radost je proto, že ti druzí na své drahé myslí a chtějí jim tu radost dopřát.

Ale krásné prostředí není jen v jednotlivých rodinách ! Už před svátky se i všechny obchody ozdobí nejen ve výlohách, ale i uvnitř větvíčkami chvojí a křehkou krásou našeho světoznámého skla, jako kdyby chtěly říct - občánku, pozor, budou Vánoce ! Přijď si vybrat i ty u nás něco pro potěšení své i svých drahých. Na návších a náměstích se rozzáří stromky pro potěšení nás všech. A i letos ve Vysokém je na náměstí strom. Zářící a přeje hezké Vánoce nám všem a pokoj lidem dobré vůle ! A toto přání platí také ode mne.

Eva Hronešová.

Štědrounice jak malované.

" Když jsem byl mladý, asi sedmnáctiletý, mlátili jsme před vánoci a mašinovali žito. Pak jsme to chtěli zrovna " napytlivat ". Na špejchaře u samé verchové latě, na prkýnku byl narovnaný štůs pytlů. S tatínkem jsme chtěli sundat dolů, a jak jsme to táhli, najednou - bum. Něco spadlo. Krásná, červená, jako malovaná štědrounice se z těch pytlů vykulila.

" I prasakra, i prasakra, hochu, viš, to sem si sem já vo minulejch vánocích skoval pro sebe, aby nikdo nevěděl a co sem se potom nazpomínal, kam že sem ji dal ", škrábal se tatík za ušima " Copak s tím asi teď uděláme ? "

" Ale zkusme to rozpíct " radil jsem.

Když jsme potom topili, dali do hrnku mléko, aby byla v troubě pára a na plech štědrounici. Rozpekla se a tak jsme si na rok staré vánoce ještě velmi pochutnali. To se tenkrát s tak dobrý foroty pekly štědrounice .

Vypravoval Čeněk Kramář.

Zapsala Františka Jandová.

Silvestrovské rozjímání.

Slyšíme - li datum 31. prosince, každému z nás se s určitostí vybaví obrázek oslav na počest odcházejícímu roku starému a na přivítanou roku novému. Ubojí je jistě důvodem k oslavám radostným. Povzpomínat u stolu naposledy prostřeném ve starém roce na vše pěkné co nás potkalo, co jsme dobrého vykonali pro své nejbližší i pro společnost. Obyčejně nám před očima začnou defilovat vzpomínky radostné. Například nejen mně, ale jistě i dalším členům našeho ochotnického souboru "Krakonoš" se mimo pěkné zážitky v kruhu rodiny, vybaví spousta veselých historek, které jsme prožili v souboru, v našem divadle, ať při zkouškách a nebo při představení. Tady se nám totiž snoubí dobrá a svědomitá práce pro společnost právě s těmito veselými příběhy. Po každém úspěšném představení máme pocit dobře vykonané práce. A to znamená mnoho. Mnoho pro život. Ale je třeba to vykonávat s upřímnou láskou a oddaností, s myšlenkou dát lidem hodně dobrého. A jistě ne jinak je tomu i u lidí, kteří mají jiného " koníčka " a nebo kterým toto plné vyžití přináší jejich zaměstnání. Já bych chtěla poděkovat jménem redakce " Větrníku " všem lidem za vše, co dobrého pro naši společnost vykonali v roce 1972. Popřát všem do roku 1973 hodně pevného zdraví, velikou náruč usměvů, hodně sluníčka, dny naplněné a plodné.

Nám všem pak mír a pohodu. Začnete Nový rok s jasnou hlavou, s elánem žít, pracovat a mít rád lidi kolem sebe.

Slávka Hubačíková.

O něčem jiném...

Kde u nás ve Vysokém je mateřská škola to každý ví. Pro nezasvěcené t.j. starší budova, připomínající horskou rekreační chatu. Pro člověka, který sem chodí, je to pohádkový svět, i když pro ten houf dětí proklátě malý. Ano, pohádkový svět. Tak nějak a nebo jinak. Našlo by se jistě spousta dalších přirovnání. Zrána to třeba vypadá jako klíčka plná štěbetajících ptáčků. Štěbetají a štěbetají, mají si toho po ránu tolik říci. Kluci jsou jako výbojní vrabčáci a holčičky jako upovídané sejkorky. Když přijde chvíle zaměstnání, sedí všichni v řadě, zobáčky pootevřené a vypadají jako vlaštovičky na drátě. To je jedna z alternativ, ale je jich ještě moc. Mimo tohle vše mně děti svým bezprostředním jednáním připadají jako budoucnost - budoucnost, jakou bychom si všichni přáli. Bez zloby a pokrytectví, bez podvádění a lhaní, spravedlivou a pravdivou, jako je tento dětský svět. V žádných očích není tolik čistého a opravdového, jako v očích dítěte. Z jejich úst pravidelně přichází pravda a my dospělí jsme někdy nespokojení, není-li nám tato pravda vhod. Ale já jsem pro to - věřit těmto malým dětem. Nejsou ještě poznamenány schopnostmi intrikovat a znepríjemňovat si umyslně živobytí. Věřte, že jejich pravda si zasluhuje vždycky slyšení a zamyšlení. Přemýšlejte společně víc o jejich starostech, o jejich otaznících! Sedněme si jednou za den v tichu a pohodě s tím svým malým človíčkem do koutka a popovídejme si s ním o jeho problémech. Stačí krátká chvílička, pár upřímných slov, trochu pohlazení. Poznáme své děti a děti nás budou potřebo-

vat nejen k tomu, aby byly čisté, aby o ně bylo postaráno, ale aby věděly, že mají vlídný mámin klín a tátovu náruč, kde mohou složit své veliké starosti. Jsou přede dveřmi vánoce. Nejkrásnější dny v roce. Dny pokoje a míru. Zamysleme se společně v tyto dny, že plná náruč drahých dárků pod stromečkem, že to zdaleka není všechno, co bychom měli pro své děti udělat. Všechny děti jsou milé, zdravé a pěkné a všechny si zaslouží, aby naše láska vycházela z upřímného srdce.

Slávka Hubačíková.

Vánoční vinš Větrníku!

/ vesměs " v " /

Veselé vánoce všem věrným vysočákům, velikým válečníkům, vinařům, vyslýchajícím vábívé vysoké vyzvánění, vinšují všechno, včetně větrů, vánic, vichřic. Vím všeobecně více velkých vábných vítání, volám však vroucně Veselé Vánoce vyznavači Větrníku!

Věřte více vodě, víno vábí vopilce, vycházející vtráveně výčepem. Vodka vyvádí velké voloviny.

Vzpomente válečných Vánoc ve Vietnamu, vedle veselých vánoc vysokých: Věžní vyzvánění, vonící vychlazený vermut, vařené víno, vynikající vepřová, výborná vánoční večeře, vánočka, válenda ve vytopeném vřvanu, vyvolávají vehementní vysoké Vánoce.

Všeobecně všichni vysočáci voláme: " Větrníku vycházej vytrvale, víckrát, vydavatelé věřte volání všech vyznavačů Vašich výplodů vtělených Větrníkem veřejnosti. Vtipně vedený Větrník vytvoří veselé Vánoce všem Vám vzdáleným vyznavačům.

Vysoký Větrníku! Věčně vegetuj, vstříc všem vánicím, vítězně, věrně, -vysoky.

Ďk.

Zpráva Českého svazu
žen.

Dne 4. prosince 1972 se ženy sešly, aby si rozdělily práce a sice k velké události. Slyšte, slyšte, bude velký bál. chcete vědět kdy? Tedy 6. ledna 1973. Bude vám pro radost i k tanci vyhrávat orchestr Combo Diplomatik ze Semil za řízení Zdenka Tölka. Kuchyně se dobře postará o vaše gastronomické ustrojení, jen ve výčepu budete muset být skromnější! Je přísný zákaz čepování lihovin a tak bude jen " piviště " a vínečko. Ale myslím, že i tak pro podpoření lepší nálady to bude stačit. A abych nezapomněla, odpole dne tentýž den ve 14 hod. mohou přijít všechny děti z Vysokého i jeho okolí na masokární merendu. A tak vás všechny, malé i velké co nejsrdečněji zvu: přijďte pobejt!

A protože jsou vánoce přede dveřmi, přijměte ode mne za nás za všechny to nejupřímnější blahopřání a plnou náruč zdraví a spokojenosti.

E.H.

Radím ženám - dělám chutě mužům.

Na vánočním stole by neměla chybět na Boží narození krůta. Nejsnadnější její úprava je pečení. To se krůta řádně omyje, osuší a prosolí. Kdo rád nádivku, může ji naplnit masovou nádivkou, pak zašít, na prsíčkách a stehýnkách prošípovat a pak položit do pekáče, poklást na plátky krájeným máslem / na celou krůtu 1/4 kg / a péci až 3 hod. Podáváme s bramborem a kompotem nebo bramborovým salátem.

Masová nádivka: Uvařený žaludek, srdíčko na drobno rozsekáme, přidáme uškrabaná syrová játra. Tuto směs smícháme se 125 g rozpustěného másla, 3 vejce, dvěma strouhami nými houskami, jemně usekanou cibulkou, solí a trochu muškátu. Vše řádně promícháme a plníme.

Na vánoční stůl by neměl chybět ani dobrý dort a tak s jedním přicházím: kakaový. 5 dkg másla, 15 dkg moučkového cukru, pak přidej a dobře zamíchej 5 dkg kakaa. 1/8l mléka a 25 dkg hrubé mouky s 1 práškem do pečiva přidávej po trochách a pak ve vymazané, moukou vysypané dortové formě peč. Prochladlý rozkroj, namaž merunkovou nebo rybízovou marmeládou a ozdob šlehačkou.

A ke všem svým dobře míněným radám přidávám ještě přání radostného prožití svátků vánočních a hodně zdraví do nastávajícího Nového roku.

E. Hronešová.

vat nejen k tomu, aby byly čisté, aby o ně bylo postaráno, ale aby věděly, že mají vlídný mámin klín a tátovu náruč, kde mohou složit své veliké starosti. Jsou přede dveřmi vánoce. Nejkrásnější dny v roce. Dny pokoje a míru. Zamysleme se společně v tyto dny, že plná náruč drahých dárek pod stromčkem, že to zdaleka není všechno, co bychom měli pro své děti udělat. Všechny děti jsou milé, zdravé a pěkné a všechny si zaslouží, aby naše láska vycházela z upřímného srdce.

Slávka Hubačíková.

Vánoční vinš Větrníku!

/ vesměs " v " /

Veselé vánoce všem věrným vysočákům, velikým válečníkům, vinařům, vyslychajícím vábívé vysocké vyzvánění, vinšuji všechno, včetně větrů, vánic, vichřic. Vím všeobecně více velkých vábných vitání, volám však vroucně Veselé Vánoce vyznavači Větrníku!

velkých vábných vítání, volám však vroucně Vesele Vánoce vyznačující většinou
Věřte více vodě, víno vábí vopilce, vycházející otráveně výčepem. Vodka vyvádí
velké voloviny.

velké voloviny. Vzpomente válečných Vánoc ve Vietnamu, vedle veselých vánoc vysockých: Věžní vyzvánění, vonící vychlazený vermut, vařené víno, vynikající vepřová, výborná vánoční večeře, vánočka slánda ve vytopeném vigvanu, vyvolávající vehementní vysocké Vánoce.

Všeobecně všichni vysocáci voláme : " Větrníku vycházej vytrvale, víckrát, vy-
davatelé věřte volání všech vyznavačů Vašich výplodů vtělených Větrníkem veřejnosti.

Vtipně vedený Větrník vytvoří veselé Vánoce všem Vám vzdáleným vyznavačům.
Vtípně vedený Větrník vytvoří veselé Vánoce všem Vám vzdáleným vyznavačům.

Vysocký Větrníku ! Věčně vegetuj, vstříc všem vánicím, vítězně, věrně, -vysocky.

Đk.

Zpráva Českého svazu
žen.

Dne 4.prosince 1972 se ženy sešly,aby si rozdělily práce a sice k velké události.Slyšte,slyšte,bude velký bál. chcete vědět kdy ? Tedy 6. ledna 1973.Byde vám pro radost i k tanci vyhrávat orchestr Combo Diplomatik ze Semil za řízení Zdenka Tělníka. Kuchyně se dobře postará o vaše gastronomické ustrojí,jen ve výčepu budete muset být skromnější!Je přísný zákaz čepování lihovin a tak bude jen " piviště " a vínečko.Ale myslím,že i tak pro podpoření lepší nálady to bude stačit.A abych nezapomněla,odpovědně tentýž den ve 14 hod.mohou přijít všechny děti z Vysokého i jeho okolí na maškarní merendu.A tak vás všechny ,malé i velké co nejsrdečněji zvu : přijďte pobejt !

A protože jsou vánoce přede dveřmi, přijměte ode mne za nás za všechny to nejupřímnější blahopřání a plnou náruč zdraví a spokojenosti.

E.H.

E.H.

Radím ženám - dělám chutě mužům.

Na vánočním stole by neměla chybět na Boží narození krůta. Nejsnadnější je její úprava je pečení. To se krůta rádně omyje, osuší a prosolí. Kdo rád nádivku, může ji naplnit masovou nádivkou, pak zašít, na prsíčkách a stehýnkách prospěkovat a pak položit do pekáče, poklát na plátky krájeným máslem / na celou krůtu 1/4 kg / a péci až 3 hod. Podáváme s bramborem a kompotem nebo bramborovým salátem.

Masová nádivka: Uvařený žaludek, srdíčko na drobnó rozsekáme, přidáme uškrabá-
ná syrová játra. Tuto směs smícháme se 125 g rozpustěného másla, 3 vejce, dvěma strouha-
nými houskami, jemně usekanou cibulkou, solí a trochu muškátu. Vše řádně promícháme
a plníme.

Na vánoční stůl by neměl chybět ani dobrý dort a tak s jedním přicházím: ka-
kaový. 5 dkg másla, 15 dkg moučkového cukru, pak přidej a dobře zamíchej 5 dkg kakaa.
1/8l mléka a 25 dkg hrubé mouky s 1 práškem do pečiva přidávej po trocháčkách a pak ve
vymazané, moukou vysypané dortové formě peč. Prochladlý rozkroj, namaž meruňkovou nebo
rybízovou marmeládou a ozdob šlehačkou.

A ke všem svým dobře miněným radám přidávám ještě přání radostného prožití svátků vánočních a hodně zdraví do nastávajícího Nového roku.

E. Hronešová.

Počasi.

Anu, co Vám mám porád vo počasi psát, vono to v tom prosinci je samá melha, velhko, merholení a poslenní tejden před vánoci se udála jinovat, že to až břízy lámalo a vo-
statní stromy měly větve skoro k zemi. Škoda, že porád v tý naši vejšce sedala ta melha,
přijít do toho slunce, tak to je krása náramná, že by voči přecházely. Akorát 11. prosince,
to bylo ch pondělí, bylo jasno, nebe zrouna bōžohodově vomytý, hora bílý jako pohádka, há-
je zasněžený, no přepěkný, že jeden nelenoval jít ven za řbitou, koukat k rkonešoj do vo-
ken.

Ináč tejdě na počasi neplatěj moc žádný pranostiky, ani ty místní. Bezděz vidíte,
a driu do třech dnu peršelo, jen chlišťelo, tejdě to hrej k ani nenapadne. Nebo máte do
kraje podblištiuku a to by mělo bejt taky deštivo, ale vono né, zrouna je vobstojně!
Vlštouky v letě sou až na zemi a vono taky neperší, hora maj černý háje a vobleva nikde.
Babí kout černej jak čert a vono je zas pěkně, schody nebo sín se potía vono nic, potká-
te ropuchu, je suchá a zas nehrej ká, psiště žere trávu, vono je pěkně, kala má selzu na
konci listu a zas nic. Jeden neví jaký kejkle v tom tejdě sou, tervám, že to třílení na
hjezdy v tom muž bejt. A tak, aby jeden nebyl s tím hádáním počasi někomu pro smích, rač
zauřu tu svou " meteorologickou " stanici a s tímhle rokem to zkončím. To ce ví, dyby ne-
dejpámů, bylo v počasi kor nākýho nevobyčejnýho konání, že se to dovíte.

Tejdě Vám nakonec přeju veselý svátky a do toho dalšího roku honně zdraví,
kalou práci a dobrej užitek.

Jiřina Ďoubalíková.

Narozeniny.

- 19. prosince oslavila pí. Marie Hrdá, roz. Paulusová 75 let.
- 21. prosince oslavila pí. Vlasta Pohořalá, roz. Mařatková 70 let.
- 1. prosince oslavila pí. Marie Stillerová 75 let.

Přejeme hodně zdraví !

Úmrtí.

- 30. listopadu zemřela pí. Jiřina Skrbková ve věku 70 let.
- 11. prosince zemřela pí. Bohumila Škrabálková roz. Macháčková ve věku 91 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět, ukládají se do
archivu zpravodaje. Celoroční předplatné 25.- Kčs. Odpovědná redaktorka Marie Ďoubalí-
ková.

Větrník vychází jednou za měsíc. Řídí redakční rada. Příspěvky zasílejte nejpozději do
15. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena 1.- Kčs.

Počasi.

Anu, co Vám mám porád vo počasi psát, vono to v tom prosinci je samá melha, velko, merholení a poslenní tejden před vánoci se udála jinovat, že to až břízy lámalo a vo-
statní stromy měly větve skoro k zemi. Škoda, že porád v tý naši vejšce sedala ta melha,
přijít do toho slunce, tak to je krása náramná, že by voči přecházely. Akorát 11. prosince,
to bylo ch pondělí, bylo jasno, nebe zrouna božohodově vomytý, hora bílý jako pohádka, há-
je zasněžený, no přepěkný, že jeden nelenoval jít ven za řbitou, koukat Krkonošoj do vo-
ken.

Ináč tejdě na počasi neplatěj moc žádný pranostiky, ani ty místní. Bezděz vidíte,
a driu do třech dnu peršelo, jen chlišťelo, tejdě to hrej k ani nenapadne. Nebo máte do
kraje podblištiuku a to by mělo bejt taky deštivo, ale vono né, zrouna je vobstojně!
Vlštouky v letě sou až na zemi a vono taky neperší, hora maj černý háje a vobleva nikde.
Babí kout černej jak čert a vono je zas pěkně, schody nebo síň se potía vono nic, potká-
te ropuchu, je suchá a zas nehrej ká, psiště žere trávu, vono je pěkně, kala má selzu na
konci listu a zas nic. Jeden neví jaký kejkle v tom tejdě sou, tervám, že to třílení na
hjezdy v tom muž bejt. A tak, aby jeden nebyl s tím hádáním počasi někomu pro smích, rač
zauřu tu svou " meteorologickou " stanici a s tímhle rokem to zkončím. To ce ví, dyby ne-
dej pámě, bylo v počasi kor nákyho nevobyčejnýho konání, že se to dovíte.

Tejdě Vám nakonec přeju veselý svátky a do toho dalšího roku honně zdraví,
kalou práci a dobrej užitek.

Jiřina Ďoubalíková.

Narozeniny.

- 19. prosince oslavila pí. Marie Hrdá, roz. Paulusová 75 let.
- 21. prosince oslavila pí. Vlasta Pohořalá, roz. Mařatková 70 let.
- 1. prosince oslavila pí. Marie Stillerová 75 let.

Přejeme hodně zdraví !

Úmrtí.

- 30. listopadu zemřela pí. Jiřina Skrbková ve věku 70 let.
- 11. prosince zemřela pí. Bohumila Škrabálková roz. Macháčková ve věku 91 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět, ukládají se do
archivu zpravodaje. Celoroční předplatné 25.- Kčs. Odpovědná redaktorka Marie Ďoubalí-
ková.

Větrník vychází jednou za měsíc. Řídí redakční rada. Příspěvky zasílejte nejpozději do
15. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena 1.- Kčs.